Р Е Ш Е Н И Е
№ 38614

гр. София, 07.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5833** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

„Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД обжалва Заповед № 92 от 12.02.2026 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

По поддържаните оплаквания за процесуална и материална незаконосъобразност на атакувания акт претендира отмяната му и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът оспорва жалбата. С отричащи основателността й доводи моли да бъде отхвърлена и да му се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване. Разгледана по същество е неоснователна.

Административното производство е образувано по повод жалба на потребител, съдържаща твърдение за извършено заблуждаване чрез предлагане на телевизор „Ф.“, модел 32PHS5507/12 на промоционална цена (-27%), който в рекламна брошура на „Кауфланд“ е обявен като LED SMART, а в действителност е HD LED. Служители от администрацията на КЗП са извършили проверка в магазин „Кауфланд”, [населено място], стопанисван от „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, като резултатите от нея са обективирани в констативен протокол № К-2767399/16.10.2025 г. По повод на съставянето му от страна на дружеството е депозирано становище. С него търговецът не отрича, че описанието на продукта съдържа характеристиката „Smart“, която не отговаря на техническите показатели на уреда, но оправдава констатираното несъответствие с допусната техническа грешка при отпечатването на брошурата. На основата на установяванията на проверяващите и обсъждайки възражението на оспорващото дружество, КЗП е разгледала

казуса на заседание, отразено в Протокол № 3/23.01.2026 г. Колективният орган е приел, че при упражняване на дейността си, чрез промоционална брошура на „Кауфланд” за периода 25.08.2025 г. – 31.08.2025 г., търговецът е използвал заблуждаваща нелоялна търговска практика, защото е предоставил невярна информация за характеристиките на предлаган продукт (разпространена с 522130 бр. брошури по пощенски кутии на домакинства и 28 900 бр. за свободно вземане в търговските обекти на „Кауфланд“ на територията на [населено място]), която подвежда или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика, в случая – да избере да закупи телевизор с характеристики, неотговарящи на действителните, с които стоката реално разполага. Комисията е взела решение, с което посоченото поведение е квалифицирано като нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП (информация за основна характеристика на стоката или услугата) във връзка с чл. 68д, ал. 1, предложение първо и чл. 68г, ал. 4 от закона. Предмет на оспорената заповед е забраната на дружеството да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика. В мотивите на акта председателят на КЗП е възпроизвел фактическите съображения от решението на комисията.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че обжалваният административен акт не е засегнат от отменително основание по чл. 146 АПК.

Заповедта е издадена от компетентния по чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП орган.

Оспореното волеизявление е обективирано в надлежна форма и съдържа изискуемите от закона реквизити, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на страните. Мотивите на акта са фактическите и правни съображения, с които органът е аргументирал упражненото правомощие. Заповедта съдържа фактически основания, възпроизвеждайки осъществените действия в хода на проверките и установените от събраните доказателства факти. Относима към същността на търговската практика на дружеството е и правната квалификация в акта. Дори да се приеме, че възпроизвеждането на правните основания в заповедта е непрецизно, поради липсата на привръзка на административно разпореденото с разпоредбата на 68в ЗЗП, допуснатото опущение относно позоваване на приложимото право е нарушение, което не е от категорията на съществените. Чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП дава определение на нелоялната търговска практика, което по аргумент от ал. 4 на същата норма включва и заблуждаващите и агресивни практики. Става дума за общ род на нелоялната търговска практика, а заблуждаващата по чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП е неин вид. Разбираемо за адресата на акта е възложеното му задължение да приведе поведението си в съответствие със забраната, която в битието си на принудителна административна мярка притежава превантивен характер.

Прилагането на въпросната мярка се предхожда от установително решение на КЗП, признаващо търговската практика за нелоялна заблуждаваща, с което е спазен и динамичния фактически състав по издаване на заповедта – чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП. Производството е образувано в съответствие с процесуалното правило на ал. 4 на цитирания текст, а на жалбоподателя като страна в него е обезпечено правото на участие, упражнено с депозираното до административния орган становище във връзка с констатациите на проверяващите. Противно на защитната теза на дружеството, издаването на заповедта извън законоустановения срок не обуславя засягането й от съществен процесуален порок. Срокът за произнасяне със заключителен акт е инструктивен по своя характер, поради което неспазването му не преклудира възможността за упражняване правомощието на органа, нито засяга законосъобразността на волеизявлението му.

Материално законосъобразно издателят на заповедта е извел правните последици от

констатираните в административното и неопровергани в съдебното производство факти (по които по същество няма спор между страните, а той е очертан от противоречието в правната им оценка).
Чл. 68в от ЗЗП установява забрана за нелоялна търговска практика, на която чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП приравнява и заблуждаващата. Съдържанието на понятието „заблуждаваща търговска практика" е изяснено в чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, като в ал. 2 на същата разпоредба (т. 1 до 7) са уредени хипотезите, при които информацията може да се счита за невярна, подвеждаща и съответно за заблуждаваща. Според чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното й представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Според т. 2 от чл. 68д, ал. 2 от ЗЗП, относима към казуса, обстоятелствата по ал. 1 включват информация за основните характеристики на стоката или услугата, сред които е преимущество и спецификация. Установяването на търговска практика, притежаваща белезите, квалифициращи я като заблуждаваща и нелоялна, е юридическият факт, пораждащ правомощието да се забрани прилагането й – чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП.
В случая са осъществени кумулативно елементите от фактическия състав на очертаната по-горе нелоялна заблуждаваща търговска практика: а) да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; б) тази търговска практика да съдържа невярна информация и следователно да е подвеждаща; в) търговската практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика.
Оспорващото дружество е адресат на забраната по чл. 68в от ЗЗП поради качеството му на търговец (§ 13, т. 2 от ДР на ЗЗП), прилагащ търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.
Промоционалната брошура на „Кауфланд" за периода 25.08.2025 г. – 31.08.2025 г. и представената в нея оферта за телевизор „Ф.", модел 32PHS5507/12, LED SMART имат характера на подканящи – подтикват към закупуването на продукта, тъй като цената му е намалена. Информацията, обаче, е невярна и съответно заблуждаваща относно съществен технически показател на уреда – функцията/качеството „SMART". Изхождайки от рекламното послание, потребителят очаква да получи LED SMART телевизор, но в действителност предлаганият промоционален продукт е с различни от обявените от търговеца характеристики - HD LED. Осъществен е и вторият елемент от фактическия състав на нарушението – въвеждане в заблуждение на средния потребител, тъй като промотираният артикул обективно не отговаря на обявената техническа спецификация „SMART". За да се приеме практиката като заблуждаваща не е задължително потребителят да е взел търговско решение по смисъла на § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП. В случая търговецът е повлиял непосредствено върху икономическото поведение на потребителите, които избират да пазаруват от неговия обект, с цел да се възползват от промоционалната цена на стоката, която е значително по-ниска от редовната. Налице е нарушение на чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП.
Кредитирането на доводите на оспорващия за принципна възможност потребителят да се откаже от покупката, стоката да бъде върната, за коректно посочена информация на място в обекта, липса на установена рекламация или за допусната инцидентна техническа (печатна/редакторска) грешка в брошурата не променя крайния извод за съставомерност на деянието. Неоснователно е твърдението в жалбата, че с оглед обявяването на точните данни за продукта на етикета, поставен

пред артикула в конкретния магазин, съдържащата се в рекламната брошура информация не е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, който е сравнително добре информиран, наблюдателен и предпазлив и взема окончателното търговско решение за покупка в търговския обект. Фактическите установявания в случая по ясен и категоричен начин предпоставят заключението, че потребителят евентуално не би взел решение за закупуване на продукта, ако не му бе предоставена оферта с различни от реалните функционални възможности на уреда. Нормално е средният потребител да смята, че закупува устройство с промотираните характеристики. Наличието на друг информационен източник на място в обекта (етикет с правилната идентификация на артикула, в чието описание фигурира означението „HD LED“ вместо „LED SMART“) само по себе си не е от естество да изключи нелоялността на практиката, т.к. разминаването в информацията се отнася до съществени елементи от офертата, които притежават определящо търговското поведение значение. В това се изразява и значимостта на обявената информация в контекста на влиянието ѝ върху търговското решение – надлежното информиране на потребителя за действителните технически спецификации на устройството, което би могло да повлияе на решението му, евентуалното му насочване към друго такова или покупка на телевизор от друг търговец. В този смисъл икономическото поведение на потребителя е повлияно от прилагането на нелоялната заблуждаваща търговска практика.

Несподелимо е и наведеното в жалбата оплакване за незаконосъобразност на административния акт поради липсата на предмет. С оспорената заповед е наложена забрана на дружеството да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика. Нарушението на разпоредбата на чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП – невярно посочване на информация за основните характеристики на стоката в разпространената в значителен мащаб рекламна брошура, е продължило през целия период на времетраене на промоцията. Въпросите за преустановяване на неправомерните действия с изтичането на срока на валидност на брошурата на 31.08.2025 г., респ. за прилагане на ПАМ след прекратяване на въпросната практика, са неотносими към спора и евентуалният им отговор не би лишил разпоредената забрана от предмет. Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики следва да бъда осъществявана преди, по време и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или представяне на услуги – вж. чл. 68б от ЗЗП. По аргумент от разпоредбата може да бъде наложен всеки от трите възможни вида ПАМ – превантивен, преустановителен и възстановителен. Дори и практиката да е вече прекратена към момента на издаването на административния акт, ако са налице основания тя да бъде призната за нелоялна е необходимо волеизявление на органа, което да установи признаците, относими към тази ѝ квалификация. В този смисъл конкретната ПАМ, изразена в разпоредената забрана, притежава превантивен ефект, т.е. тя обвързва търговеца със задължението да не допуска прилагането на практиката и за в бъдеще. Приемането на противното би означавало при евентуалното повторно прилагане от търговеца на идентична практика тя по хипотеза да остане вън от обхвата на дължимата забрана.

Неоснователно е твърдението за противоречие на издадената заповед с целта на закона – чрез атакувания акт се реализира припознатия от закона резултат по чл. 68б от ЗЗП. Заповедта съответства на легитимната цел да осигури защита на основното право на потребителя на информация за закупената стока (чл.1, ал. 2, т. 1 от ЗЗП) чрез налагането на забрана за осъществяване на търговската практика като правно средство за преустановяване на незаконосъобразното развитие на отношенията между търговец и потребител. Същата цели осуетяване на бъдещото ѝ прилагане спрямо добросъвестни потребители. При прилагането на мярката се разглежда не индивидуалният подход на дружеството към конкретен потребител, а спрямо възможен неидентифициран кръг от потребители. Наличието на реално увреждане е

извън фактическия състав на заблуждаващата търговска практика, поради което черпеният от липсата на настъпила увреда аргумент за несъразмерност на мярката е неотносим към преценката по чл. 6 АПК.
Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването.
Изходът на делото обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника – чл. 143, ал. 3 АПК. Своевременно заявените и дължими на КЗП разноски са в размер на 200 лева, определен съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Превалутирана съгласно Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата възлиза на 102,26 евро.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД срещу Заповед № 92 от 12.02.2026 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.
ОСЪЖДА „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, [населено място] да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 102,26 евро разноски.
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: